

HIER GINDER EN

MISSIONARISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Giro 1010000

Pater P. van Oss 25 jaar Priester

Op zondag, 11 augustus a.s., zal pater van Oss zijn zilveren priesterfeest gaan vieren. Hij werd gewijd door mgr. Lemmens, bisschop van Roermond, in het Redemptoristenklooster te Witten, de bekende bedevaartplaats naar Sint-Gerardus.

De zilveren priester kan na 25 jaren terugzien op een rijk priesterleven, waarvan hij vele jaren in Suriname heeft doorgebracht. De laatste jaren was hij in Australië als emigrantenpater. Elders in dit nummer wordt dit uitvoerig beschreven.

We wensen de zilveren priester nog een vruchtbaar priesterleven in dienst van Gods kerk en we zijn er van overtuigd, dat het hem op de feestdag niet aan belangstelling zal ontbreken.

Het programma ziet er ongeveer als volgt uit: Om half 10 's morgens wordt hij door bruidjes, drumband en fanfare afgehaald aan zijn geboortehuis in de Molenveg. Dat geboortehuis heeft Ria Br. voor ons op papier gezet en onze tekenaar zette het weer over op de stencil. Om 10 uur begint de plechtige Hoognis, welke door de jubilaris wordt opgedragen met assistentie van de twee Bergharense missionarissen van Haandel en Ponjé. Mooier kan het al niet! Drie priesters uit de eigen woonplaats!

Na de Hoognis brengt de hele stoet hem weer naar huis en tegelijkertijd brengt de fanfare met de drumband een aubade. Direct daarna wordt het vadeau van de parochie aangeboden.

Van 1 tot 3 uur is er receptie. De tijd is voor de feestvierenden erg kort, omdat de drie zusters Irma Elisabeth, Antonine en Amora om 6 uur weer moeten vertrekken. Het is toch al een bijzonder gunst, dat ze deze dag in Bergharen mogen meemaken.

Parochie-cadeau

De parochie gaat pater van Oss een cadeau aanbieden. Daarvoor wordt op zondag, 4 augustus a.s. in alle drie H. Missen met een extra schaal gecollecteerd. Pater van Oss heeft de sympathie van heel Bergharen, dus deze collecte slaagt altijd. Uitdrukkelijk willen we hierbij vaststellen, dat dit geen verband houdt met de actie(s), welke we voor onze andere missionarissen gaan ondernemen. Van dit laatste wil pater van Oss absoluut niets hebben. Hij meent, dat de anderen het veel en veel harder nodig hebben. Dit kunnen we niet anders dan bijzonder waarderen, maar een cadeau hoort er in ieder geval bij.

Pater Meulepas

Pater Meulepas zal ook wel gedacht hebben: waar blijven ze met dat andere gedeelte van mijn brief? Hij geeft daarin een opsomming van de gebeurtenissen in de tachtiger jaren, toen daar voor het eerst de missionarissen van zijn orde het barmhertigheidswerk in Ghana begonnen. En het is bijna niets dan de vermelding van: "Pèremeurt" -pater....sterft... enz. "Geen wonder" schrijft hij, "dat de Paus, toen hij deze geschiedenis vernam, spontaan uitriep: 'Martyres sunt!' (Het zijn martelaren!)"

Deze pioniers hebben hun leven echter niet voor niets geofferd. "Tenzij de graankorrel sterft..." Het geloof heeft vaste wortel geschoten in Ghana: 7 diocesen met 655000 katholieken. En dat alles begon hier in Elmina, de bakermat van de kerk in Ghana. In Elmina zelf hebben we een flink kerkgebouw, nog gebouwd door de paters van het eerste uur van natuursteen en kalk. Bovendien 2 volledige scholen (jongens en meisjes) met 600 leerlingen en zusters (2) met een meisjesspensionaat. Er zijn hier families, die al 3 generaties of langer katholiek zijn. Nu is een generatie hier wel wat korter dan thuis, daar de vrouwen al zeer jong aan de productieslag deelnemen. Al die gebouwen liggen boven op een heuvel, de Javaheuvel geheten. Je zult wel zeggen: waarom Java-heuvel, dat lijkt wel hollands, dat Java? Inderdaad is deze heuvel zo door de Hollanders genoemd, die hier jaren gezeten hebben, maar daarover een andere keer. Je hebt een fantastisch mooi gezicht over de zee en over het stadje. Bovendien heb je hier boven op de heuvel altijd een sterke bries, hetgeen een grote zegen is in dit pokkenklimaat. Alleen als je het dorp in moet, is het niet zo leuk, want de heuvel is geweldig steil. En ik heb ruim 30 zieke communicanten, die ik de Communie thuis moet brengen. Vorige week zou ik in een huis aan 5 gebrekkige mensen de Communie gaan brengen. Ik was ak in een paar andere huizen geweest voor hetzelfde doel en wou juist naar bovengenoemde 5 gaan, toen de misdienaars rechtsonker makken terug naar de kerk. Ik hield hen staande en zei, dat we naar die 5 moesten. "Niks gedaan, pater, zeiden ze, we hebben juist een boodschap ontvangen, dat ze onder elkaar aan het vechten zijn!" Ik vond ook, dat dat nou precies geen voorbereiding was, waarop O.L. Heer prijs stelde en ben de heuvel maar weer opgeklauterd!

Onze jarigen

De jarigen van de maand augustus zullen het ons hopelijk niet kwalijk nemen, dat wij hen van de voorpagina hebben verdrongen om daar het zilveren priesterfeest van pater van Oss te gedenken.

Deze jarigen zijn op 12 augustus pater Verheijen, die 34 jaar wordt en zuster Dominico (Willens), die al 56 wordt op 18 augustus.

Dat God hen nog vele jaren mag geven om in de missie werkzaam te zijn, dat is de wens van alle Hier en Gindermensen.

Zuster Dominico heeft ons verteld, dat ze haar verjaardagsbuit al binnen heeft en pater Verheijen zit vol ongeduld te wachten op zagen, hamers, nijptangen en meer timmermateriaal. Er is al vast iets in aantocht.....

De drie zusters

Zuster Irma Elisabeth (van Oss) een van de gelukkige Franciscanessen, die op 11 augustus haar geboorteplaats weer mag bezoeken, heeft haar vreugde daarover niet onder stoelen of banken gestoken, ook niet in Zaltbommel gelaten, maar als volgt beschreven:

Met grote graagte werd Uw ruime verjaardagsgift voor "Mijn Brasil" aangenomen, wel wetend hoe blij men daar is met zulke cadeautjes. Intussen deed zich al een mooie gelegenheid voor om het mee te geven naar daar (Onze Alg. Overste vloog er in juni heen) en dezer dagen kwamen er al echt gemeentelike bedankens terug voor alle gulle gevers uit Ginder. Mijn 100000 danken hadden m.i. wel iets eerder Bergharen mogen bereiken, maar zijn toch nog niet te laat hoop ik. Mijn dankbaarheid en blijdschap is nu veel groter nu ik weer weet hoe blij en dankbaar ze er daar weer mee waren.

En nu is 11 augustus al dichterbij. Ik ben alleen maar bang, dat wij op Bergharen niet uitgekeken kunnen komen na resp. 30, 26 en 22 jaren en misschien de Bergharen wel niet op ons !! We "zien" maar als 't zo ver is!

Mag ik U dan maar gedag zeggen tot op die dag?

Met heel veel hartelijke groeten van Uw dankbare Irma Elisabeth v. Oss.

Nogmaals welkom aan alle drie. We zullen ze echt wel goed bekijken, maar de jubilaris niet minder...

Het werk van pater van Oss

Als wij van pater van Oss horen vertellen, dat Australië 240 maal zo groot is als Nederland en slechts 10 miljoen inwoners heeft, dan komen we tot de ontdekking, dat het met onze kennis van de aardrijkskunde niet zo best meer gesteld is. Het land ligt misschien te ver weg om er dat allemaal nog van te weten, maar toch verandert dit nu we al enige bekenden als emigranten daar hebben. We beginnen ons meer te interesseren en komen tot de slotsom, dat ons landje met z'n 12 miljoen menen nog wel wat inwoners kan missen om Australië wat meer te bevolken.

Pater van Oss was daar gedurende 4½ jaar de emigrantenpater, die een oppervlakte van 13 maal Nederland (de helft van New-South Wales) afreisde. Het aantal kilometers lag vaak aan de 2000 per week. Hij bezocht daar steeds de 1100 katholieke gezinnen. Hij is bestuurslid van de Vereniging van Nederlandse Katholieke emigranten, welke dank zij zijn medewerking tot stand is gekomen.

Nu is hij op zoek naar zusters in ons land, die daar willen komen werken voor jeugd en school. En als U hem weinig in Bergharen ziet, dan kunt U gerust denken, dat hij er weer op uit is, dat hij niet stil zit, maar ijverig familieleden van emigranten bezoekt. En hij heeft intussen waarachtig al een zustersorde bereid gevonden een Nederlands tehuis op te heffen om in Australië te gaan werken. In 6 wijken staan nog 7000 huizen, waar 6 openbare scholen zijn en geen enkele katholieke, terwijl de bevolking toch voor 25% katholiek is.

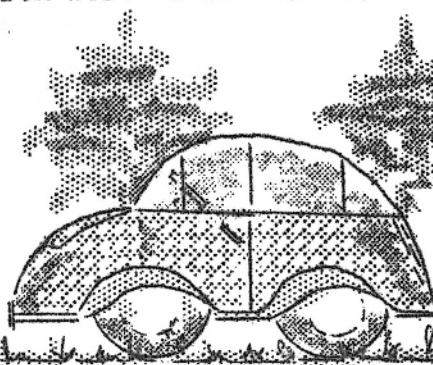
En pater van Oss vertelt verder over zijn werk. Het is veel en van allerlei aard. Hij doopt en hoort biecht, zegenet huwelijken in en bidt met de emigranten in eigen taal. Hij heeft sociaal werk, nieuwelingen worden bijgestaan, zonodig en indien mogelijk ook financieel.

Wanneer wij in gedachten in Australië alleen maar blanken zien - waarom dat weten wij niet - dan horen we toch van hem vertellen, dat er ook kleurlingen zijn, 400.000 van het soort, dat wij Papoea's noemen. Die zwerven door het gehele land. New-South Wales lijkt veel op de Verenigde Staten van Amerika, alleen dan zonder rassenhaat. Het gehele werelddeel is onderverdeeld in 5 staten, t.w. New-South Wales, Victoria, Queensland, Zuid- en West-Australië. In totaal wer-

ken onder hen 9 emigrantenpaters, waarvan 4 Franciscanen, 2 SVD-ers, 2 Redemptoristen en 1 Capucijn. Het zijn allemaal reizigers, die in meer of mindere mate toch allemaal wel wat missiewerk doen.

Wat het klimaat betreft denken wij alleen maar aan zomerse warmte, maar dat ligt in vele delen toch ook wel verschillend. Regen valt er weinig, maar als het eenmaal goed aan de gang is, dan kan het ook te hard gaan. De rivierbeddingen, die helemaal droog lagen en zelfs als wegen in plaats van bruggen worden gebruikt, komen dan onder water te staan. Alleen de zeer grote wegen hebben bruggen. Dijken zijn er zo goed als niet. En als het eens te hard geregend heeft en de rivierbeddingen blank staan, dan is het alleen nog de pater met een Volkswagen, die er een ritje doorheen waagt. Daaraan - maar dan zonder Volkswagen - heeft hij nog herinneringen van de watersnood 1926 in ons eigen Bergharen, dat toen ook overstroomd werd. Daar vertelt hij zelf niet over, dat doen anderen wel. Is het dan een wonder, dat deze

pater in 4½ jaar met zo'n grote afstanden en zulke rivierwegen reeds twee wagens versleten heeft? En als U hem zondag, 21 juli j.l. in Bergharen hebt gezien

met een splinternieuwe Volkswagen - en met welk een trots! - houdt U dan goed in de gaten, dat hij dat wagentje mee neemt naar Australië. Het kan zijn, dat de vorige nog niet afgeschreven is, maar dat moet hij toch zien te redden.

Het zijn voorts niet alleen rivierbeddingen, waar hij door moet. Hij rijdt ook door bergpassen, smal, steil en benauwend. Eens legde hij een dermate grote afstand af - hij noemde dit een avontuur - dat hij van 's avonds 8 tot 's anderdaags 's morgens half 11 aan één stuk praktisch achter het stuur zat. In het donker reed hij langs steile rotsen, waar hij gewoon de bocht niet kon nemen en waar men elkaar onmogelijk kon passeren. De vermoeidheid begon hem parten te spelen en al lacht hij achteraf over een dergelijke hachelijke positie, op dat moment kan hij wel eens gedacht hebben, dat daar het einde van de wereld was en hij daar dan ook bij

vervolg pater van Oss

hoorde. Meer bij het einde dan bij de wereld! Maar ondernemend als hij is heeft hij zich toen toch kunnen redden. Later ontdekte hij, dat er toch ook een aardig schrammetje op de zijkant van de auto zat en daar konden de rotsen wel eens wat schuld aan hebben.....

Op zondag, 11 augustus a.s., zal hij in Bergharen zijn temidden van zijn grote familie. We hebben in Hier en Gin- der al een paar maal aan de zusters Franciscanessen laten weten, dat zuster Irma Elisabeth (van Oss), die het vorig jaar uit de missie kwam, toch zeker naar Bergharen moest komen. Op welk verzoek is ingegaan, we weten het niet, maar het doet er ook weinig toe. Zuster Irma Elisabeth (Tonnie in Zaltbommel) komt zelfs niet alleen. Ook de twee andere zusters van pater van Oss Antonine (Anna in Mill) en Amora (Roos in Bommel) komen de familie compleet maken om het grote zilveren priesterfeest van haar broer mee te vieren. Hoe gelukkig ze daar wel mee zijn, leest U wel elders in dit blad.

In oktober keert pater van Oss weer terug naar Australië. Dat zal dan zijn met een hart vol dankbaarheid en boord- vol herinneringen aan Bergharen, dat het zilveren priesterfeest op waardige wijze mee gaat vieren. Dat geeft de priester weer moed om zijn werk zo ver van huis voort te zetten onder de Nederlandse emigranten. En dat werk is belangrijk genoeg om er de speciale aandacht van de lezers voor te vragen. In het kort heb- ben wij er iets van geschreven nu we de pater in verband met zijn zilveren feest toch extra moeten gedenken. Geden- ken met veel plaatsruimte deze keer, ge- denken ook met wat anders, waarover U op de vóórpagina kunt lezen.

Pater Ponjé

Juist voordat ons vorig nummer van de pers rolde, ontdekten we, dat pater Ponjé in ons land was gearriveerd. Meer dan een simpele vermelding daarvan konden we niet meer afdrukken. Intussen is hij -ook weer geheel onverwachts in Bergharen gearriveerd en hij gaf ons geen kans hem met muziek in te halen. Hij vond het overigens te veel moeite om alles en iedereen daarvoor op de been te brengen. Niettemin hebben we hem toch kunnen begroeten in een vergadering van ons thuisfront. Tot 10 december blijft hij met vacantie en voor die tijd zien we hem nog wel eens in Bergharen.

Broeder Marius

De brief van broeder Marius uit Nieuw- Guinea heeft door de vele copy van de laatste maand ook al voor een deel moeten wachten. We brengen nu het laatste gedeelte:

"De huisgenoten weten niet wat ze zien, zo iedere maand een hele brief vol van het thuisfront. En dan bij gelegenheid nog een portie goede sigaren op de koop toe. Ja, ja, dan zeg je zo langs je neus weg: nu kun je zien waarin een kleine gemeenschap groot kan zijn. Doen ze het bij jullie in de gro- te parochies beter? Geen commentaar, het- geen alles zegt. O zo: 1 - 0."

Broeder Marius schrijft verder over de overdracht van Nieuw-Guinea op 1 mei aan Indonesië. Op die dag zijn alle buitenlandse functionarissen vertrokken. Hij meent, dat op die dag ook het laatste K.L.M. vliegtuig daar geland zal zijn en dat alle post voor- taan via Djakarta zal gaan.

"Maar voorzover ons bekend" gaat hij zelf verder, "kunnen wij gewoon met ons werk doorgaan al moeten wij vanzelfsprekend rekening houden met de gewijzigde omstandig- heden.

Verder geloof ik niet, dat er veel te schrijven valt. Als er weer iets van be- tekenis is, dan hoort U er wel iets van."

Wist U

namaaksel?

dat er in Hernen (het mag misschien al oud nieuws zijn) tegenwoordig ook al gekid- napt wordt door kinderen van drie jaar, die liever met een levende pop spelen dan met

dat er in Hernen (het mag misschien al oud nieuws zijn) tegenwoordig ook al gekid- napt wordt door kinderen van drie jaar, die liever met een levende pop spelen dan met

dat er in Hernen-Leur vanwege de boe- rinnenbond door een intussen bekend gewor- den gymnastieklerares gymlessen worden ge- geven aan gehuwde vrouwen en aan ongehuwde boven de 28 jaar?

dat de oudere botten nu geweldig be- ginnen te kraken, maar het verder wel goed is voor sommige minder slanke lijnen?

dat de sportclub van de boerinnenbond van Bergharen nu weer successen wist te boe- ken op de sportdag te Heumen? Mieske werd op Fanny Blankers-Koenwijze de hardste loopster van het hele stel en Mientje derde, Mieske kon ook het verst springen en Gonda het hoogst.

De drie sportsters gaan nu "hogerop" want ze mogen deelnemen aan de interkringsportdag in Oisterwijk, waar ze de Bergharense eer wel hoog zullen houden. Zij zijn tenslotte niet voor niets zandhazen.

Een andere economie

Wanneer door een vulkaan-uitstorting in Bali 1500 mensen sterven of als er in Pakistan duizenden mensen omkomen bij een cyloon- en waterramp, dan zijn wij ontsteld, maar niet bedroefd of tot tranen toe in het hart gepijnigd, zoals wanneer een familielid of een goede vriend sterft.

Zoals zijn ouders en familie in Voorhout (ZH) of zijn medebroeders en vrienden hier, zult U niet bedroefd geweest zijn bij het tragisch bericht van de vermissing van pater Edmar (Henk) Vergouwen, dat zonder absolute zekerheid werd tot een doodsbbericht.

Mijn medebroeder, met wie ik samen in het klooster trad, met wie ik samen priester werd gewijd, met wie ik samen werd opgeleid tot piloot, met wie ik samen vloog boven het zo bar woeste en ontoegankelijke, haast beangstigende Nieuw-Guinea, startte 27 april voor een vlucht van één uur en 15 minuten naar de Sibit, het oostelijk bergland van Nieuw-Guinea, vlak bij de grens met australisch Nieuw-Guinea. Hij kwam er nooit aan, keerde nooit meer terug.....

Alleen in een één-motorig vliegtuig, met bij zich een 300 kilo voeding en wat post van thuis voor de missionaris aldaar, moet hij ergens op zijn 270 km. lange vlucht zijn neergestort. Hoe? Waar? Waarom? Direct dood? Bebloed en verwond? Het meest waarschijnlijk, haast zeker, in totaal onbewoond en bergachtig en moerassig gebied.

Pas 32 jaren oud. Sterk nog en gezond. Altijd met een hartelijkheid en lach, die innemend waren, trad hij je tegemoet. Vol idealen. Met talenten door zijn Schepper begaafd, door zijn goede ouders en zijn opvoeders tot een karakter gevormd, dat hij zelf uitbouwde tot een persoonlijkheid. Bewust christen. Op zijn vlucht, met welk een hoog doel dit keer, heeft hij de wederkerende Christus ontmoet, die zei: "Niemand kent dag of uur, als een dief in de nacht", en een dief komt onverwachts of hebt U wel eens op een dief zitten wachten, die gezegd had: ik kom om 4 uur vannacht!

U bent ontsteld bij dit gebeuren. Hij droeg nog zoveel beloften in zich. Tientallen missionarissen waren afhankelijk van hem en zijn vliegtuig. Heel het missiewerk is sterk vertraagd door zijn dood. Bij Uw ontsteltenis over deze "jonge" dood, wordt U wellicht stil en

in die stilte kan U dezelfde vraag treffen, die mij een paar dagen lang heeft bezig gehouden en mijn droefheid slechts pijnlijker maakte: "gooit God niet Zijn Eigen ruiten in!" DAT DOET HIJ NIET! Maar wij moeten dat inzicht en die overtuiging veroveren op ons Geloof. Wij mensen wij "plannen" en leven in een eeuw, waar economie haast met een hoofdletter geschreven wordt. Dat is niet erg, dat is zelfs goed, daarvoor kregen wij een verstand. Maar wij moeten ons niet opsluiten in onze aardse taak en leven. Wij moeten ons ook -met de inzet van een blijvend geluk- durven vastgrijpen aan strohalmen (in feite zijn het meest sterke zuilen, waar geen gewapend beton mee te vergelijken is!) als de Christus-woorden: als de korrel niet in de aarde valt en sterft, kan ze géén RIJKE VRUCHT voortbrengen! Wie zijn leven verliest, zal het winnen; winst is verlies! Wie bedroefd is, zal lachen; arm is rijk; wie zich verheft, zal vernederd, wie zich vernedert, zal verheven worden!

God heeft een eigen ECONOMIE! Een andere dan de onze. Lijden en offer zijn daar "bodemrijkdom"; tegenslag leidt daar niet naar faillissement maar naar verrijzenis en uiteindelijke glorie, die geen eind meer kent.

Henk zijn dood, die we nu als zeker aannemen —een week lang hebben 8 vliegtuigen (waarvan 5 planes van de zending! Hulde voor deze weldoende eenheid in de nood!) geen levensteken kunnen zien vanuit de lucht, zelfs geen wrak—, Henk zijn dood, die we aannemen, omdat na 2 maanden nog niets van of over hem bekend is,—het is het zwijgen van het graf—, Henk zijn dood herinnert ons ineens en fel weer er aan, dat God een andere Economie heeft, dan wij mensen.

Wanneer ik ter herinnering aan Henk Vergouwen dit schrijf, dan is het om U te vragen —niet om een soort heldenverering, bewaar die gerust voor Geesink, Geldermans en Moulijn of voor een Russische of Amerikaanse astronaut— dan vraag ik U, dat wij missionarissen, paters, zusters, broeders en leken, toch blijven geloven aan deze WET van het Gods rijk. Bid daarvoor.

En dan vraag ik ook U, die samen met Henk en ons de Kerk zijn, dat U ook aan deze WET blijft denken.

De groei van het Godsrijk vraagt om OFFERS!

Ter inleiding

Die onder U nu te lijden hebben van binnen of door ziekte, zij dit een troost, die slechts in geloof genoten wordt. Zij die het -hoe dan ook- wel gaat, wees bereid, wanneer "de dief komt in de nacht" en....misschien kunt U vrijwillig een offer brengen, iets doen of bedenken, dat in de ogen van God een offer is.

Ik vraag U en bid voor mezelf, dat wij het Godsrijk economisch rijker maken, sterker.

Dank!

Bovenstaand verhaal van pater Verheijen is -naar hij zelf zegt- bijna een preek geworden. Hij vond het zelf niet direct geschikt voor publicatie in "ons" blad, maar hij schreef er bij: U ziet naar. Welnu, wij waren een andere mening toegedaan en hebben het toch geplaatst. En dan schrijft hij verder:

"Dit eens uitgetypt te hebben en zwart op wit voor me te zien, te weten, dat ik met U over deze dingen heb nagedacht, is mij een versterking in dit geloof. Al mocht deze "preek" binnen de redactiekring blijven, niet erg, want dan weet ik zeker, dat U met me bidt en met nog weer meer enthousiasme Uw pracht werk doet, dat ook soms offers eist, omdat het voor de missie is en niet zo maar een blaadje voor.....nou ja, om zaken mee te doen. Misschien kunt U deze overtuiging ook overbrengen op Uw familieleden, die misschien wel eens klagen, dat U zo vaak en veel bezig bent met "Hier en Ginder". O een klacht is te begrijpen, maar hun gemis, dat zij daardoor wellicht lijden, is weer mede hun offer in die "andere economie"! Ja en dan staak ik er nu mee, anders schraapt U me straks nog als abonnee! Voor ieder en allent alle goeds, vreugd en vree, een mooie zomer en hartelijk gegroet.

Frans(Agnellus) Verheijen o.f.m."

Het verhaal van pater Verheijen is inderdaad een lange "preek" geworden. Wij vonden het overigens interessant genoeg om al onze lezers het te laten lezen.

Wie kon beter een woord ter herinnering aan pater Vergouwen schrijven dan de pater, die zelf enkele jaren boven Nieuw-Guinea heeft gevlogen, die zelf twee maal met eenzelfde vliegtuig is gevallen, maar die Gods Economie hier op aarde nog rijker zal moeten maken.

De missie is BOVEN een voorspreker rijker geworden. Dus toch enorme winst!

Een korte inleiding, welke wij meestal geven, is ook al op de eerste bladzijde verdrongen. Er was daar wat belangrijkers te melden! Door al dat belangrijke en ook door de herinnering aan pater Vergouwen waren we wel genoodzaakt er ditmaal ondanks het warme zomerweer 6 bladzijden van te maken. De lezers nemen hopelijk de moeite alles toch even door te nemen.

Ontrent een door ons te voeren actie voor onze missionarissen kunnen wij U thans nog niets melden, maar U hoort daar nog wel van.

Het augustusnummer zal waarschijnlijk -zoals gewoonlijk- pas begin september verschijnen, dit vanwege het rondbrengen door de schoolkinderen. De kinderen, die de school verlaten en Hier en Ginder bij de abonnees hebben bezorgd, zeggen wij gaarne hartelijk dank. De opvolgsters zullen het zeker ook graag en goed gaan doen.

Naar Pakistan

De pleegmissionaris, pater Maximianus Brenninkmeijer o.f.m. schrijft:

"Heel hartelijk wil ik danken voor de boeken, die ik ontving. Ik had al eerder willen schrijven, maar als je zo iets niet direct doet en je het echt wel druk hebt, dan begin je uit te stellen met alle gevolgen vandien.

Mede door het missiethuisfront van Bergharen durf ik 9 september met volle moed in Pakistan te beginnen.

Moge de missiegeest in U allen blijven en groeien tot heil en verrijking van U zelf en van de gehele kerk.

God zegene U allen."

Burgerlijke Stand

GEBOREN:

30 juni: Bernts, Martinus A. Aspert Bhrn. vader: J., moeder: v. Bortel, M.H.P.

15 juli: v. Boekel, Gerarda B.H. Bergharen vader: G.J., moeder: Reuvers, G.B.H.

HUW.AANGIFTEN:

28 juni: Beker, Gerardus, 29 j., Wijchen Borneman, Helena J.P., 18 j., Bhrn.

HUWELIJKEN:

1 juli: Theunissen, Hendrikus Th., Neerbosch v. Buren, Joanna A.W. Bhrn. (v.d.wet)

9/26 juli: Beker en Borneman voornoemd.

10 juli: Krutwagen, J.H.M. Bergharen met Spansier, E.H. Wijchen.

OVERLEDEN: 2 juli: Hoeks, Peter, 85 j., ongehuwd te Hernen en 17 juli: Willens, Johannes H., 74 j., Bhrn., wedn. v. Basten, G.J.

REDACTIE: J.v. Gelder, W. Soeter, A.v. Duifhuizen